

PODCZOS (3) *sb m*

podczos (1), **podczosz** (1) *Mącz (1:1)*, podczos *a.* podczosz (1).

N sg podczos (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przyładów) i XVIII w.

Młode pędy kapusty; odrośla głów kapusty przechowywanych zimą w ciepłych piwnicach; cyma, prototomus Mącz, Cn; cabucium BartBydg; asparagus, caulium tenerior delicatiorque cauliculus, cauliculus brassicae aestivus a. autuninalis Cn (3) : BartBydg 21; Cyma, Młode coźziki albo lodigy/ które lie ná kápuście/ albo też ná ynřzich ziołach náoftátek puřczáya/ Podczos. Mącz 76b; Prototomus [...]. Unde brimus caulis qui succiditur vel cima Brassicae hoc nomine dicitur, Podczofz naypirwřzy głąb/ młoda kápuřtá. Mącz 328a; [Cabutium. Cabutio. Podczos. Rabřskraut. Dict 1566 G3; Volck Rrr2v].

AK, MM